

POKROK

PUBLISHING CO.

vydávká
POKROK ZÁPADU

a místní vydání

V Crete pro Saline okres, Neb., v Schuyler a Clarkston pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D., pro stát South a North Dakoty.

Podpisné:

Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Základky peníze dětí se pomoci peněžních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Drafts), anebo v registrovaném dopise. Oznamujeme-li své předčítání, udejte adresu i novou adresu.

Dopisy z kruhů stěnání a ochotně uveřejníme. Musí být slušné, psané bez úmyslu někomu obořně poškodit a podepsané plným jménem, ať již má být v redakci ujeteno, anebo s dopisem uveřejněno.

Nejvíce važí si přátel, kterých nezná, a kteří v příhodné době hlásí se sami.

Nejčastěji pomlouvá ten, kdo školu všech ničemnosti, které vidí na jiném, dávno prošel — sám.

Svíť jako slunce a buď bílý jako měsíc v úpíčku, záhy přijde nějaká buňka, která se před tě postaví, by stínila.

Jsmo hrdí na české vzdělávací spolky v Omaze. Již 30 přiblížilo se jim s přednáškami, ve kterých povolanými činiteli promluveno bude o významu Tolstého, až se znova — narodí.

Některé huby nevyváženě začaly tu před časem stoupaním máchat, že Máchá nebude mezi námi pořádně vymáchan. A zatím, po několikáté jsmo máchalové nezmáchali, jsmo o něm přednášku ani — jednou.

Zasloučili jsme, že se v Omaze mezi Čechy úsilovně pracuje na založení symfonického orchestru. Jak se nám z věrohodného pramene sděluje, základ jeho vzhledem k přísné uměleckým požadavkům tvořiti bude nevádně zde vystupující Český Trio z Prahy. První koncert kenati se bude v taneční síni Creightonově.

Letošní americké posvácení slavili Čechi zase jenom svými základy a břichy. Duše díky vzdat nemohou, poněvadž hlásit kolokol naříká, že letošní rok byl pro ně úrodnou svou stejně mizerou jako po všechna léta minulá. Doufejme tedy, že to duševní posvácení budeme mít na přes r².

Burton Holmes přednášel o Čechách už v New Yorku, Chicagu, Clevelandu a Baltimore. Omaha jakoby o něm ani nevěděla. Či ho česká kolonie zdejší nečeze z trneou, že nepatří k žádnému jejímu spolku? Což kdyby takhle přednášel o novodobém třelování, nebo novém způsobu hry v taroky!

Nebožtík Bedřich Smetana utká se přláti týden ve dvoraně Auditoria v západě "Catch-as-Catch-Can" a nejprůběžnějším českým spisovatelem Jar. Vrchlickým. Mezi zápasem schrány budou vyňaty z "Prodáné nevěsty," střílající se s recitací básni slavného mistra. Zápas, jenž avadon bude o championát české Omahy o cenu \$500, přítomnou bude sám Johnson. Vstupné \$2.00 bez roditelů na všechna místa, s což zahrnuty jsou volné chutně připravené sáskusy, směly piva a ledny dautníků. Do stávků se jít! —

Nedávno vyšel žesko-americký literární (románkový) seriál přední po volbách, podává lid zájmy se nejen o volby, ale i o oznámení v uzárodném usazení, "Extra." V publikované formě vychází po dva dny. Když však došel Tolstý, což bylo lítá rána, mláděti skutečně prvního řádu, mědělník tak, msto aby se rozklácel do ruských českých krajů a Americe jako zvon, slavoval, ne, patrně se souhlas, mládě "Extra" norydal. Oznamuje se

nám, že se tak stalo proto, že slavný nebožtík zapomněl předeat platit za místo, jež by zaujal cut, který měsíčníku našem poslal. A zadarmo prý se v Americe neoznamuje ani v měsíčníku literárním.

Dnes, kdy Lev Nikolajevič Tolstoj, tento největší slechtie nejen krve, ale i ducha celé poslední dlouhé a dlouhé doby, klidně spí již věčný svůj sen pod "dubem ehntoby" v Jasně Poljaně, dnes, kdy rakev jeho dávno již zasypána upřimými vzdechy všeho ruského lidu, dnes, kdy nad roveou jeho do okolí vypíná se mohyla do vysoká naházených úvah a rozborů, dnes, kdy do koruny dubu onoho, jenž pro všechny přísti věky stane se památným, slétají se vzpomínky velkého "Dětství, chlapectví a jinošství," by nad roveou velkého muže zpívaly dojemné písně v posmrtných chorálech, teprve dnes s plně pocitovanou a chápanou ztrátou píse se a přednáší o Tolstojovi nejen v Rusku, ale po celém vzdělaném světě. Po zdě, ale přece. Teprve Smrt jeho učila jej velikým, ač jeho vlastní život velikostí přepřával. Teprve dnes uvádomejme si na všech stranách, že jasnopoljanský stařeš byl největším velduchem a člověkem, jaký žil na rozhraní 19. a 20. století. Lid posledních 10 roků choval se k němu s velikou rezervou, nevěda, má-li všechny činy jeho a celý jeho život přikisti vážné skutečnosti, prýšící ze dna nejen srdce, ale i duše, či senilnímu poblouznění, kterým z velkého kdysi muže stalo se dítě. Dnes však chápe Tolstojé jinak, aby ztrátou jeho si uvědomil, že mu v něm odešel člověk, jenž duhem svým daleko viděl před sebe, člověk, jenž blánil-li v době poslední, blázniti musil už dávno a sice v době již rozkvětu své působnosti, která stejnou důsledně zůstala si od počátku až do konce, člověk — prorok, jakého lidstvo dávno již chválilo, a silný duch, se kterým jediné porovnatí dal by se snad duch Goethův a Dantův, a člověk, jenž si lid světa dovedl nakloniti životem a učením, kterým — v obojím směru na tolik blížil se Ježíši Nazaretskému. Tolstoj dojistá jako mocoň z mocoňých mohl žiti doeda jinak, než jak žil. Jemu volno bylo žiti v přepychu, v nádhře, v bohatsví, by do všeho toho svítil mu lesk jeho velikého jména. Slávou mohl se přímo spjítí. A zatím? Utikal před ní stejně jako přede vši lidskou maršivostí jinou, by v ústraní v největší prostotě, skromnosti a chudobě, za to však veliké lásce k všelidstvu svým zlatým srdcem žil mezi svými mužky. Od pluhu s chutí zasedal ke psacímu stolu a od tohoto rozmáel a hlásal veliké pravdy všemu světu ne snad ve chvilých, kdy zase ukazáti měl lidu, že dosud žije spisovatel Tolstoj, jenž za peníze pouze prodává nakladatelům své myšlenky, ale jediné v čase, kdy sám cítil vnitřní potřebu vysloviti se nikoli v zájmu vlastním, ale v zájmu lidu, kterému jako bratr bratřím říci chtěl vše, o čem byl přesvědčen jako o správném, zdravém a silném. A právě v tomto ohledu musíme vřáti v Tolstojovi skutečného evangelického proroka a apoštola. Psal, psal a hlásal, hlásal, nebera ani centu odměny za svoje díla, jimiž nakladatelové jeho bohatli. A žemu učil? Býti velkým člověkem a uměti žim se státi. Jakým pak způsobem? Tím, že mezi lidem vždy hlásal svoji vlastní spásu a záchrannu a nikoli záchrannu a spásu lidu. Sám nikdy a nikde nevěřil v elevaci člověka jako složky lidské společnosti a tím přimo v nápravu této. Jeho nezvratný přesvědčením bylo, že základní příčina lidské bídy ocelí v zevních materiálních poměrech, ani v poměrech politických nebo hospodářských a že každje naše nepokojání ani v parlamentech, ani ve stávkách, obchodních uních, konvencích, školách, v univerzitách a v akademích, ani v revolucích, ale jen a jediné v osobním přerodu každého člověka. Sám první přerodu tomu se posvěcil a dokázal to ve spisích "Moje vzpomínki" a "Mé náboženství" — Spíjící žmí jenně ukáží, že osobní přerodu v končinou základem přerodu všeobecného a že prokázatí se k životu přerodu každého člověka učí uí známou nejhlábnější život v

pravém jeho významu. A toto učení zůstalo nejlubším a nejsvětějším učením stařečkého myslitele, které, třeba se místy a v určitém období halilo v rousku mystéria, přece jen po celá dlouhá přísti léta a snad i věky budoucím generacím bude ukazatelem na cestu Krásná a Ládkosti. A za to Tolstojovi dnes už vědíme a za toť ještě více budeme mu museti věditi později.

STAROBYLOST INDIANA V AMERICĚ na základě jeho domorodé kultury.

Pro "Pokrok Západu" píše
Jan Štěpán Brož.

Připisáno známému archeologovi omazskému panu Gilderovi. (Argument.)

Z říše rostlin celá řada byla sehopena zušlechtěn v Novém Světě. Avšak lovec dává přednost živočišné potravě před rostlinnou a zůstává při ni tak dlouho, pokud štedrá příroda jí nabízí; a tak malý dělá pokrok ve vývoji duševních schopností. Příklad poskytnuťi kmenové usedli u řeky Columbie. Od pradávna byli v žárokrásném údolí a v přelhlých horách usazení, protože zásoby každý rok proti vodě táhnoucíh lososů byly nevyčerpatelné; kmenové zedejř nezabývali se pastýřstvem ani zemědělstvím a zůstali proto na velmi nízké úrovni vysplosti; byli "řebaři—divoši."

A v skutku dějiny nás učí, že národ mohl dosáhnutí skvělého bodu civilizace jenom tenkrát, když dospěl ku zdomácnění zvířat užitečných prač, poskytnuťi cích potravu, oděv a spojil je s pěstovaním jedlých rostlin, hlavně obilí. Z těchto dvou justých činitelů pokroku lidského: chování stáď přispívá k zámožnosti, zemědělství k vědm.

A čim lehčí v prvních dobách člověk zkolit a zdomácnil některé zvíře, tím menší důležitosti ono nabylo. Když dospěl civilizace; ztratilo obyčejně význam pro práci i potravu.

Vhodný příklad dává nám Pes.

Od pradávnych dob byl pes v Novém Světě zdomácněným. V přirozeném stavu byl lovecem a časem navykl si přidrjeti se tábora loveckého Indiana, kde jako přítelnyk slyl se zbylými nebo pohoznenými zbytky hostiny a tak snadno mohl býti od mládí vychován za lovečio pomocníka svého chleboháře; později lehee dal se úplně ochočiti a dohlížeti s pastýřem na stáda. Jako pracovník se neosvědčil, až na malé výjimky; v krajinách ledových táhne saně po hladkém umrzlém sněhu a dodává lovi—Eskymáků potřebné rychlosti v nadházení a sledování zvíře, které jest tu jediným pramenem výživy. Za potravu slouží tento věrný souputník člověka v nedostatku jiné zvíře. V Severní Americe Indiana lovečti, když bíson, antilopa, elk a jelen nehospodárnými bělochy byli nad potřebu zabjány, také ve východnějším státěch úplně vymizeli, chováli si celé houfe psů pro potravu; ve Střední Americe a v Mexicu byl pes jediným domácím čtyřnožcem a proto i zde si na jeho maso pochutnávali. Měli tu čtyři odrudy psa, jež otec Sahagun ve svých výborných zápislech jmenuje: chlebi nebo techiehi; žeznini, xochio-coyotl a tetlahmilio nebo tenizotl. Techiehi byli esarování a krmení na prodej, tak jako doposud se děje v Číně. I obyvatelé žpanití velmi rádi maso jeho jedl, také brxy po objevení stala se tato odruda vzácnou a pospji úplná byla vyhubena. Ze i jsoe činy posvitě a kočkovité sloužily v kerém dávnověku lidu za potravu, štedé doklady a "hromad odpadkových" (Kitchennidden) ukazují, setkává se tu stádnitě v rozšířeném kostru víka, lásky, rybn a divoké kočky. I maso mrdědí do dnes jako pochutka se prodává v Sev. Am. U Peršanů a Bahyloánů odlišeny byly až do šestí odrůdých spon některé štati lva a panthera; když tyto psů bývaly odlišny v některých krajinách India.

Llana

Ve stavu divokosti nazývá se **huanaco** (anfalid stercorarium — zvíře bejzí, zahádné na svyk, se ukládá excrementa na kromady. Jeho Indian pak používá jako záchrannu paliva.

Llama

Je ve ruských chladných krajích Jižní Ameriky, na horách od přelhu Magellanova až k revolu, na horách Patagonských a v Sierra del Fuogo. V Peru huanaco již dávno vyhubilo a dnes již žije v Čile a Argentíně. Llany brxy pospji v horských štátech a štátech při moři, se

dvě odrudy: bezsrstný pes **Carabaický** na pobřeží byl nazýván v řeči quichua — "ehono"; a horský pes — **Canis Ingae**, — kterýž sloužil za potravu některým kmenům horským, býval zbožňován v chrámech a často nalezeny bývaly v pohřebních mohylách psí mumie a kostry.

V pokročilem Cuzeo nehrál pes důležitou roli a nanejvýše býval používán od chudých k oběti. Chibehové nikdy psa nechočili. Celkem možno říci, že pes v Nov. Světě málo přidal člověku divočku na jeho cestě k civilizaci. S výjimkou psa ostatní zvířata v Americe zdomácnělá jsou hejžozravej a byla lovena původně pro potravu. Největší počet druhů, sehopených zdomácnění, žil v horatých krajinách střední pevniny asijské; proto již dávno byly zabudněny, ba, přelidněny, takže sotud několikrátě udály se veliké pohyby národů všemi směry — a snad i proto vykvetlo tu obzvláštní vzdělání, jehož sledy vykazují starobyli Egypt, Babylon, Hindu a Čína.

Zde také dějiny Zjevení ukazují kolobku lidstva. Amerika až na psa měla ze ssavečů hejžozravých jenom dva druhy vhodné ku zdomácnění: Llana, malý horský velbloud, poskytovala kožešinu pro oděv, maso za potravu a lze ji použiti až do jisté míry i za soumaru; a paco, také odruda velblouda, jest menší llama a poskytuje hlavně maso a srst.

Jak chudá byla v tom sméru Amerika předolombická! A k tomu tato zvířata byla omezena na poměrně úzký prah půdy. Llana nehodí se k tahu, z čehož neuprosně plyne, že domorodec americký nikdy neuzíval pluhu ani kolového vozu, čimž lehee vysvětliti se dá nedokonalost, ba, zpátečnost Ameriky za Starým Světem.

Avšak nebylo by spravedlivé Indianovi vyčítati a snad předházoati nízkost a zanedbanost zavinenou v tomto směru; vždyť skutečně zdomácnil "každé zvíře" na půdě americké zdomácnění sehopené.

A na druhé straně, co se rostlin výživných týče, objevil, rozmnožil a zušlechtil dva nejcebnější kořeny: "Irambor a manioc", na nichž dnes lidstvo pásu mírného i horkého ve Starém Světě téměř závisí a celému světu vypěstoval z nepatrné trávy nejvýznamnější obilnu — kornu, ježž úrodnost, vytrvalost a výživnost i všestraně upotrebení způsobily téměř revoluci v novodobém zemědělství!

Indian nemohl dosáhnouti v praktické vysplosti, ba, ani číselně svého spolučlověka ve Starém Světě, protože neměl ssaveč, jež by ho zásoboval mlékem. Llana i paco mu mléka odeplýly. Bez dostatečné zásoby mléka těžko jest odchovati rychle a bezpečně větší rodinu; dítko stéhovávého lovec Indiana šálo ps mateřský dvé až tři léta, než bez nebezpečí mohl býti živeno těžkou stravou člověka přírodního. Rody byly řídké, protože matka při životě potulném nemohla se řádně starati o dítě druhé, pokud první nebylo dobře vyživeno, aby fyzicky mohlo snášeti drsnost kočovného života.

Abychom nabyli jasněho přesvědčení o velké starobylosti člověka na pevnině americké a zároveň i toho, že vzdělanost, již se během staletí dopravoval, nebyla snad ven konzem importovaná, nýbrž domorodá, jest třeba trochu důkladněji všimnouti si, jak Indian z divokého lovec stal se pastýřem stáď a později — do jisté míry a v jistých končinách — i rolníkem.

Tu třeba poukázatí na přímou vlastnost zvířat, která za tím účelem zabudňují.

boť nemožou zvyknouti na podnebí horké. Za to znamenitě prospívají jako huanaco ve výšce 10,000—13,000 stop.

Huanaco rádo žije v menších i větších stádech, od 5 až do 30 kusů číťajíech. Byla však v dřívějších dobách vědna stáda až o 500 kusceh. Jest plaché, ostrážte a téměř bezbranné, a ač jest zvířetem dosti velké postavy, dá se snadno jedinkým psem při honbě zastaviti. Jest snadno zkrotitelné; v zajetí během věků neměnilo se postavou, nýbrž barvou srsti. Barva divokého jest temně ořečová; v zajetí vystíní se do žluta a černa, často jest skvrnitě, někdy čisté bílé nebo zcela černé.

Llany s prospěchem jako soumaru použiti možno až do dvanáctého roku stáří. Kolem patnácti jest nejlepe ji vykrmiti a zabiti na maso. Unese as 25 kilogramů nakladu.

Menší velbloud americký ve stavu divokém sluje **uicua**, slovo těchto významu jako huanaco; zdomácněná pak nazývá se **paco**, což značí: "probořené uho", protože bývá vedeno na provázku proplečeném dírkou v usám botci. Nedá se tak dokonale ochočiti jako llana. Obývá touže rozlohou jako huanaco a sice ve výšce od 13,000—15,000 stop nad mořem. Ku práci se nehodí, člověku prospívá svým masem a jemnou srstí.

Zdomácnění llamy a úplná změna barvy její kožešiny svědčí o znamenité starobylosti člověka na půdě Nového Světa.

A že snad uplynula celá tisíciletí od její zdomácnění, toho dokladem jsou mnohé legendy Peruanické, v nichž llama objevuje se zvířetem mytologickým, které pro užitek, prokazovaný průbyvatelům, poskytovalo látku, která byla považována za "toťem", jennž příkládána byla pouta božská.

Téměř každý kmen indiánský dovede vypracovati o potopě, která zachvátila celý svět až na několik zvířat a jednoho nebo více lidí, kteří pak stali se prarodiči dotyčného kmene i druhých Indianů. Legenda o potopě bývá nejstarší "dějepisný rekord" kmenu.

Peruanci kmene Huacochiri na hornin Rímacu, poblíž Llmy, vyprávují starou pověst národní v níž důležitou roli má llana, která již před potopou byla domácím zvířetem indiánským. Pater Avila, který tu byl r. 1608, missionářem, podává ji takto: "Indian uvázal svoji llamu u prostřed výborné pastvy; zvíře se však vzpíralo, jeví se smutek svým obvyklým křikem: ya, ya. Pater eveyce náhodou pojídal **choello** (kornový klas; rozhněván mekotem llamy, hodil po ní kusceh, — který jmenují **eoronta** — a pravil: "Proč pak fveš a kazíš mi jídlu? Což jsem tě nepostavil do prostřed dobré pastvy?!"

Na to llama odvětila: "Zlostníku, co pak ty vši, a čeho se můžeš domyslet! Pozoruj, že nejsem amytoun bez dobré příčiny; za pět dní vzduje se moře a přikryje zemí a zničí vše, co na ní jest."

Muž v obdivu, že jeho llama umí mluvit, odpověděl, táže se, zda by tu nebylo nějaké cesty k záchraně.

Llana odpověděla muž, že ji musí následovati hbitě na tenmo vysoké hory zvané **Vilca**—coto, která jest mezi touto srností (San Juanian) a San Geronimo de Surco, a zásobiti se potravou na pět dní, a tak je se mohou zchrániti. Muž uělnil, jak mu bylo řečeno, nosa břemeno na zádech svých a veda llamu, a když přišli na vrcholky hory, zastali tu různé druhy ptactva a zvířat pohromaďe. Spřa s llamou došlih kriku, vzednulo se moře, zaplavilo údolí a přikrylo temena hor, vyjma Vilca—coto; avšak zvířata tuhá se, nežli moře dostoupilo takové výše, že sotva se nohami zachytila. Byl tu i též, jehož o hádka byla smýšlema vlnami, od čehož při končech jeho osasi jest až do dnes žítí. Ša pět dní ve svoji úžoh, avšak se nebylo hou obyvatel, vyjma onoho ojelelničho muže, ml který při pobudjící všechny přítomní národové. Tuto (dětství Pater Avila) jest vědomé hloupost, protože se nevědí, že by byla bývala smýšlema nějaká žena; vyprávují však, že tou

muž oboval s ďáblem ..." (Viz: Markham, Narratives atd. s. 132.) Molina uvádí podobnou legendu z okolí Cuzeo (Ancasmarea), v níž pastýř a jeho šest dětí po vystraze, dané llamami, zachránili se před potopou na vrcholku hory.

Jinou pověst o potopě, béžnou v krajinách pobřežních, zaznamenal Zarate, a ta zdá se býti původem ještě staršího. Indiani přý, provázení svými psy, hledali záchrannu před vodami potopy v jeskyních horských; vzali s sebou zásoby potravu a vedy neprodyšně uzavřeli. Když se domnívali, že vody opadávají, vystúpili psy, kteří, vrátivše se, byli celý umáčení vodou, avšak nezablácnili. Po několikátém pokusu přišli psi zablácní, což bylo znamením konce potopy, a Indiani opustili dočasně skryše své — —

Na jiném místě pojednáva se o indiánských tradičích o potopě. V právě uvedených legendách se asi jedná o lokální zátopu, způsobenou tajícím sněhem a ledem v nebytyčných Andech, čimž bystriny horské byly vzedmuty a zatopyly obydlené údolí pobřežní. Mnozí badatelé datují tyto povědné až do předcházejícího období čtvrtohorního, kdy ohromné ledovce, jimiž tato doba jest jako "ledová" označena, tály a způsobily povodně, jejich stopy spatrujeme v tak zvaných nánosech doby "poledové".

Zdomácnění llamy sáhá daleko do předhistorických dob peruánských; vždyť mytologického brdinnu Manco Capac-a a jeho bratry a sestry provázely llamy, když vyšli z jeskyně Paucari-tambo. Na památku toho byly v chrámu chovány čtyři obrazy llam; dva ze zlata, dva ze stříbra, které nádhernými látkami pokryté, nosovali v průvodu na nosících Inkové nejvyššího stupně, oděni jsouce skvostně na oslavu "Slunce" (Intip-Raymi).

Abychom lépe pochopili význam, ježž zdomácnění llamy mělo pro pokrok indiánský, třeba jest věnovati ohled údolím v horách peruánských ze stanoviska zeměpisného.

(Pokračování.)

Rychlé vyčerpání.

Při nynějším způsobě života jest ovidným, že lidstvo přilíh rychle se vyčerpává, totiž pozbyvá svých životních sil a s nimi svých schopností. Upadává příliš záhy, umírá na choroby, kterým by snadno odolalo, kdyby vnitřní ústrojí nebylo všechno vysílěno. Hlídejte své tělo a jeho výkony a zasáhnete v čas, jakmile uvidíte nějakou nepravdivost. Neběňte však se slabých orgánů k práci, protože by brzy klesly nadobro. Posilňte je a jenně povzbudíte. Tu jest čas na Trinerovo Léčivé Hořké Víno. Užívejte ho pravidelně jen několikáté časy a pozorujte — změnu. Bude to zase jistá a chuti, vše strávíte, pleť Váš bude čistá, budete silnější a veselější. Užívejte ho, jestli nervosními, popudlivými, dolčáhli na Váš starost, trpíte-li bolestmi hlavy nebo v křži, máte-li obtíž revmatické a záležli Vám na zdraví a síle. V lékárnách, Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Jediné zaspání z jisté stojí Váš daleko více, nežli do brý zarudněti buď, který koupíte u spolehlivého hodínáře. Velký výrobčí budlí, jako i jiného věsmě zarudněného zboží jako: kapání hodinky, nádherné stojací hodiny, "kuřácky" různé šperky prodává levněji než kde jinde Váš známý

A. CECHA,
1248 So. 13th Str., Omaha, Neb.
Objednávám z venkova věnuje se zvláštní pozornost. Ilustrovaný katalog zále nářada. 141f

Dr. C. Rosewater
ČESKÝ LÉKAŘ A SANHOJČ.
Ofedovna 222 "Bea Building"
Ofedovna: 10-12 dop. 10-12
8-2, od 2-20-4 až 24-5. V 20181
od 10-12 dopoledne.
"Telephone: Bell Residence Bldg. 1248
Office: Douglas St.
Independent: Residence A 1422
Office: A 1204
City: 2524 Fallon St.